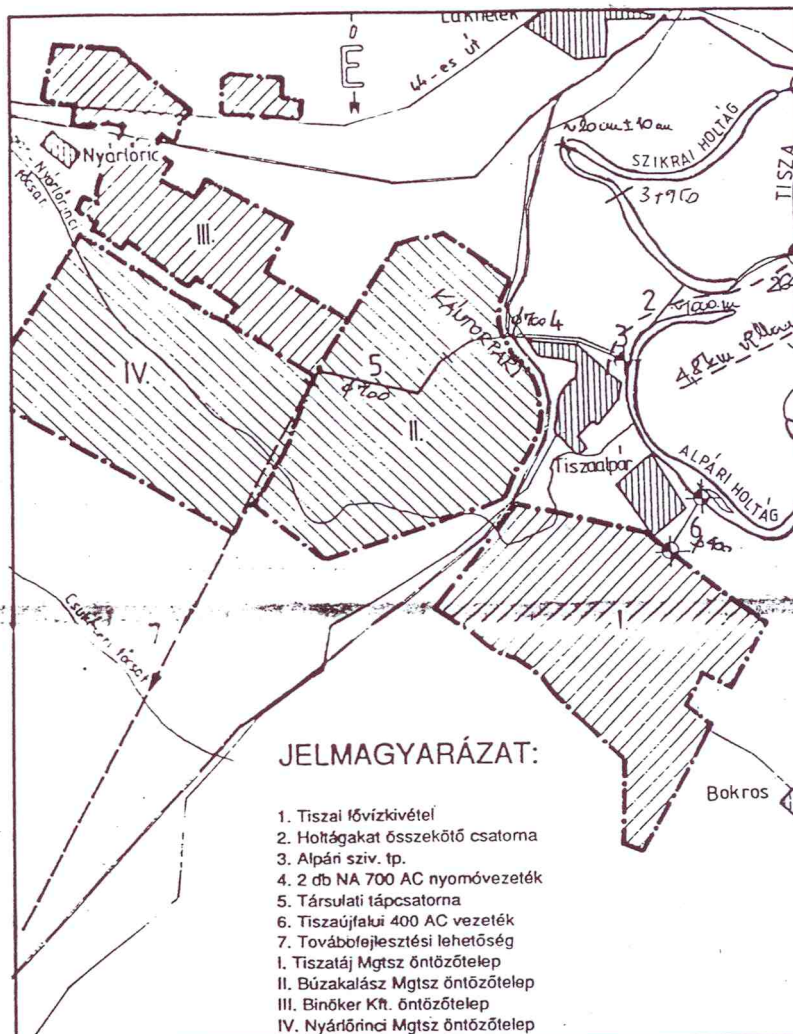

Vita a holtágról

— Az tény, hogy a szikrai (töserdei) holtág rossz, sőt nem járok messze a valóságtól, ha azt állítom: tragikus állapotban van. A rengeteg fürdőző felkavirja az iszapot, a környező üdülők rengeteg szennyvízzel terhelik. Mint minden állóvízben, ebben is elszaporodik egy idő után a növényzet. Így idővel a helyzet egyre romlik. Talán ezt látva változtatták meg a véleményüket a Kiskunsági Nemzeti Park (KNP) szakemberei — kezdte a beszélgetést július 24-ei „Természet-ellenes közöny” című írásunkra utalva dr. Kovács Gábor, az Alsó-Tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság igazgatója, majd így folytatta: — Merthogy megváltoztatták a véleményüket, az biztos. A tiszapári öntözőrendszer megvalósítása egy többvariációs tanulmányterv elkészítésével kezdődött. Ezt minden érdekelttel — köztük a természetvédelem képviselőivel is — megtárgyaltuk. Eppen a július 24-ei cikkben szereplő Lisztes úr nyilatkozott úgy, hogy az úgynevezett II. számú (déli) változatot tartja elfogadhatónak. Azért nem az I-es (azaz az északi vízbeemelést), mert ez a megoldás megváltoztatná a szikrai holtág jellegét. 1987-ben ezt a véleményét jegyzőkönyvben is rögzítették.

Az igazgató ezután elmondta, hogy a Magyar Vízügyi Társaság legutóbbi vándorgyűlésén külön szekcióban foglalkoztak a holtágak vízminőségi kérdéseivel. Szerinte ebből is kitűnik: a vízmérnökök fontosnak tartják ezt a témát. Tehát ezek után furcsa őket úgy beállítani, mintha a természetvédek ellenfelei volnának. Vitatkozni persze lehet a különböző megoldásokon, de nem utólag, amikor a létesítmény már 95 százalékban elkészült.

Dr. Kovács Gábor szerint Lisztes János állításának az a része is sántít, amely szerint az északon történő vízkivétel olcsóbb lenne. Mert lehet, hogy az áramot rövidebb úton oda lehetne a szivattyúhoz juttatni, s ez némi megtakarí-

● A vitában szereplő terület vázlatos térképe.

tással járna. Csakhogy ehhez le kellene széles sávban tarolni egy védett, öreg fekete nyárást. Mivel a holtág nem ér el a Tiszáig, több száz méternyi csatornát is kellene építeni — ugyancsak ezen a természetvédelmi területen.

Az igazgató ugyanakkor hangsúlyozta: A vízkivételi mű már gyakorlatilag megépült és nem helyezhető át. Am ez korántsem jelenti azt, hogy a már meglévő megoldást nem lehet finomítani, módosítani a holtág vizének javítása érdekében. Végezetül dr. Kovács

Gábor közölte: augusztus elején egy bejárást terveznek, amelyre valamennyi érdekeltet — így a természetvédeket, köztük a KNP szakembereit, de rajtuk kívül lapunk képviselőjét is — meghívják. Ez alkalommal együtt megnézhetnénk a szikrai holtágat, s megbeszélhetnénk a vízfrissítés lehetőségét. Mert az igazgató állítja: a II-es változattal, az elzáró gát és az abba beépített műtárgy segítségével erre megvan a lehetőség.

G. B.